

blev passende, og maatte derfor undlade at stemme. *Valdemar Sørensen* fandt det betænkeligt ved at holde sig borte fra Afstemningen at afskære sig fra at være med i Sagens videre Forløb; han var enig med sit Partis Ordfører i, at Brødpriisernes Fastsættelse, naar de manglende Oplysninger forelaa, vilde foregaa paa en saadan Maade, at Rigsdagen fik Indfyldelse derpaa. *Kristen Amby* mente derimod, at naar Sagen nu forlod Rigsdagen, uden at der var foretaget nogen Ændring, som sikrede, at Rugbrødsprisen holdtes nede, havde man ingen Sikkerhed for, at dette skete, og han vilde derfor stemme imod Forslaget. Han kunde kun med største Betænkelighed se paa, at Landbrugsministeren fortsatte i sit Embede. I Anledning af disse Udtalelser fremhævede *Hartvig Frisch* (S.), at Lovforslaget vedrørte Forholdet mellem Priserne paa Hvedemel og Rugmel, og at de Oplysninger, der var givet af Priskontrolraadet, og som Landbrugsministeren havde gjort Rigsdagen den Tjeneste at meddele Tinget, faldt ind under den anden Minister; der var da ingen Grund til at benytte dem til et Angreb paa Landbrugsministeren. — *Inger Gautier Schmit* (V.) var utilfreds med, at man her stod over for noget, som ikke var fuldt opklaret; hun kunde ikke tænke sig andet, end at det maatte være muligt at faa Rugbrødsprisen længere ned, og henstillede til Ministeren paa ny at gaa Beregningerne nøje igennem. *Th. M. Andersen* (N. A.) henstillede til Overvejelse, om der ikke kunde spares Transportudgifter ved at tillade Finbrødsbagerne at bage de 2 kg og 1 kg Brød, de kan bage.

Lovforslaget vedtoges i Folketinget med 99 Stemmer mod 3 (5 Medlemmer stemte hverken for eller imod).

Under Forhandlingerne i Landstinget gjorde *Lange* (K. F.) opmærksom paa, at hvis man ud fra Utilfredshed med en kommende stærk Stigning i Rugbrødsprisen vilde stemme imod Lovforslaget, vilde Resultatet kun blive en yderligere Stigning, og derfor maatte hans Parti anbefale Forslaget. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om man kunde undgaa en stærk Stigning i Rugbrødsprisen, og de Konservative maatte ønske, at man kunde finde frem til at lægge Afgifter paa andre, mindre nødvendige Varer. Derimod vilde de anse det for højst uheldigt at søge at modvirke en Stigning i Brødpriiserne ved en Lønregulering. Taleren troede heller ikke, der vilde kunne vindes meget ved at lade Priskontrolraadet yderligere begrænse Avancen for Møllere og Bagere m. fl.; de allerflESTE af de paagældende næringsdrivende havde absolut ikke nogen Mulighed for at forøge deres Indtægter, men stod tværtimod over for store Udgifter.

Forslagets Vedtagelse i Landstinget skete enstemmigt med 45 Stemmer (*J. S. Foget* [B.] undlod at stemme).